

S Jarmilkou Bělikovou jsme se rozloučili 14. 5. 2010.

Vzpomíná na ni Dana Němcová

S Jarmilkou (jinak jsme jí neřekli) jsme se prvně setkaly v Kunštátě na Moravě, kde náš společný kamarád František Maxera měl svou keramickou dílnu. Bylo to začátkem sedmdesátých let a potřeba rezistence vůči normalizačním tlakům dala vzniknout přátelskému okruhu nezávislých tvůrčích duchů.

Živě vidím Jarmilku, krásnou studentku psychologie, jak neúnavně vrhá po hlavě elegantní šipky do vody. Se stejnou rozhodností se vrhla i do společenství nepokořených a přes veřejné ústrky a ostrakizaci veselých přátel. Byla „sekretářkou“ Křižovnické školy čistého humoru bez vtipu, ke které patřili např. Karel Nepraš, Nad'a Plíšková, Zbyšek Sion, Honza Steklík a další výtvarníci, básníci, hudebníci, kunsthistorici a jejich přátelé.

V době, kdy strana a vláda otevřenou represí svobodné tvorby a potřeby „života v pravdě“ stvořila to, čemu se později říkalo disent, Jarmilka mezi prvními podepsala Chartu 77. O rok později se angažovala ve Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a další rok se sama ocitla ve vězení. Jediné, co svým věznilům nemohla odpustit, bylo to, že po zadržení v jejím bytě jí nedovolili, aby se postarala o svého králíčka, který za 7 měsíců vyšetřovací vazby, kdy Jarmilka s vyšetřovateli nepromluvila ani slovo, byl nespravedlivě odsouzen v opuštěném bytě zahynout hladem a žízní.

Jinak si Jarmilka nikdy nestěžovala, nelitovala se, pouze občas byla spravedlivě (nespravedlivě?) rozhořčená.

Olga Havlová a Olinka a Nikolaj Stankovičovi jí byli, myslím, nejbližšími přáteli, s nimiž ve společnosti "Hrobky" nebo na Hrádečku trávila veselé chvíle. Nadále, až do konce totality, obětavě pracovala pro druhé a pro čistší svět (jako uklízečka).

Již jako psycholožku jsem ji navštívila v poradně v Nuslích a mohu dosvědčit, že to pro ni byla dobrá doba a jistá satisfakce. Pak jí zemřeli rodiče a s nimi ztratila i vazbu na své rodné Brno. Tehdy jsem ji viděla prvně opravdu smutnou.

Bolesti a svou nemoc nesla s trochou hněvu a posléze s odhodláním a přijetím. Blížící se konec života brala věčně a navrch se svým černým humorem.

Ale na konec, zcela svá a připravená Václavem Malým, ve spánku skočila do Boží náruče. Bezpochyby elegantní šipkou.

Odborná literatura

Stanislav Kratochvíl. MANŽELSKÁ A PÁROVÁ TERAPIE.
(Portál, 2009, 280 s.)

Na konci minulého roku mě zaujala v knihkupectví nově vydaná kniha Manželská a párová terapie známého kroměřížského psychologa, profesora Stanislava Kratochvíla, kterého si velice vážím nejen jako odborníka s širokým profesním zaměřením, ale zejména jako člověka s lidským přístupem.